

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL

DECIZIA NR. 1482/2007/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 decembrie 2007

de instituire a unui program comunitar pentru îmbunătățirea funcționării sistemelor de impozitare pe piața internă (Fiscalis 2013) și de abrogare a Deciziei nr. 2235/2002/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Decizia nr. 888/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 martie 1998 de instituire a unui program de acțiune comunitară în vederea îmbunătățirii sistemelor de impozitare indirectă pe piața internă (programul Fiscalis) ⁽³⁾ (denumit în continuare „programul 2002”) și Decizia nr. 2235/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2002 de adoptare a unui program comunitar pentru îmbunătățirea funcționării sistemelor de impozitare pe piața internă (programul Fiscalis 2003-2007) ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „programul 2007”) au contribuit în mod semnificativ la atingerea obiectivelor tratatului. Prin urmare, este recomandabilă continuarea activităților inițiate în cadrul acestor programe. Programul stabilit prin prezenta decizie (denumit în continuare „programul”) ar trebui să se desfășoare pentru o perioadă de șase ani, astfel încât durata acestuia să corespundă celei a Cadrului financiar multianual, cuprins în Acordul interinstituțional din data de 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽⁵⁾.
- (2) Pe piața internă, aplicarea efectivă, uniformă și eficientă a legislației comunitare este esențială pentru funcționarea

sistemelor de impozitare, în special pentru protejarea intereselor financiare naționale prin combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale, evitarea denaturării concurenței și reducerea sarcinilor impuse administrațiilor și contribuabililor. Realizarea unei astfel de aplicări efective, uniforme și eficiente a legislației comunitare este de competența Comunității, care acționează în parteneriat cu statele membre. O cooperare eficientă și eficace între actualele state membre și cele care ar putea adera în viitor, precum și între acestea și Comisie reprezintă un element vital pentru funcționarea sistemelor de impozitare și pentru combaterea fraudei. De asemenea, programul ar trebui să contribuie la identificarea legislației și practicilor administrative care ar putea împiedica cooperarea, precum și a posibilelor soluții pentru îndepărtarea obstacolelor din calea acestora.

- (3) Pentru a susține procesul de aderare a țărilor candidate, ar trebui prevăzute modalități practice prin care administrațiile fiscale ale acestor țări să-și poată exercita, de la data aderării, toate atribuțiile necesare prevăzute de legislația comunitară. Prin urmare, programul ar trebui să fie deschis și țărilor candidate. O abordare similară ar trebui aplicată și în cazul potențialelor țări candidate.
- (4) Sistemele informatice transeuropene de comunicare securizate și de schimb de informații, finanțate în cadrul programului 2007, joacă un rol important în consolidarea sistemelor de impozitare în cadrul Comunității și, prin urmare, ar trebui continuată finanțarea acestora. În plus, ar trebui creată posibilitatea de a include în program și alte sisteme de schimb de informații referitoare la impozitare, cum ar fi Sistemul informatizat pentru circulația și controlul produselor supuse accizelor (EMCS) instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și controlului produselor supuse accizelor ⁽⁶⁾ și a oricăror alte sisteme necesare pentru atingerea obiectivelor Directivei 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ JO C 93, 27.4.2007, p. 1.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 20 iunie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 noiembrie 2007.

⁽³⁾ JO L 126, 28.4.1998, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 341, 17.12.2002, p. 1. Decizie modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 885/2004 al Consiliului (JO L 168, 1.5.2004, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

⁽⁷⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 38. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/98/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 129).

- (5) Experiența dobândită de Comunitate în urma desfășurării programelor 2002 și 2007 a demonstrat că organizarea unor activități profesionale comune pentru funcționarii diferitelor administrații naționale, cum ar fi vizitele de lucru, seminariile, grupurile de proiect și controalele multilaterale, contribuie la atingerea obiectivelor acelor programe. Prin urmare, aceste activități ar trebui continuate. Ar trebui să existe în continuare posibilitatea de a dezvolta noi tipuri de activități pentru a răspunde într-un mod mai eficient nevoilor care ar putea apărea.
- (6) Experiența dobândită în urma desfășurării programelor 2002 și 2007 a arătat că elaborarea și punerea în aplicare în mod coordonat a unui program comun de formare contribuie în mod semnificativ la atingerea obiectivelor programului, în special în ceea ce privește atingerea unui nivel ridicat de înțelegere a legislației comunitare. Ar trebui explorate complet oportunitățile oferite de un mediu de formare electronic.
- (7) Funcționarii care își desfășoară activitatea în domeniul fiscal au nevoie de un nivel suficient de ridicat de cunoștințe lingvistice pentru a putea coopera și lua parte la program. Responsabilitatea pentru asigurarea formării din punct de vedere lingvistic a funcționarilor ar trebui să revină țărilor participante.
- (8) Este recomandabil să se creeze posibilitatea organizării anumitor activități cu participarea unor experți, precum funcționarii, din țări terțe, sau a unor reprezentanți ai organizațiilor internaționale.
- (9) Raportul de evaluare intermediară a programului 2007 a confirmat faptul că informațiile obținute din activitățile programului ar trebui puse la dispoziția tuturor țărilor participante și Comisiei.
- (10) Deși responsabilitatea principală pentru atingerea obiectivelor programului revine țărilor participante, este nevoie de o acțiune comunitară pentru coordonarea activităților din cadrul programului, precum și pentru asigurarea infrastructurii și a impulsului necesar.
- (11) Întrucât obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiului proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (12) Prezenta decizie stabilește, pentru întreaga durată a programului, un pachet financiar care constituie pentru autoritatea bugetară, pe parcursul procedurii bugetare anuale, referința principală, în sensul punctului 37 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară.
- (13) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Programul Fiscalis 2013

- (1) Se instituie un program multianual de acțiune comunitară (Fiscalis 2013) (denumit în continuare „programul”), pe perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2013, în scopul îmbunătățirii funcționării sistemelor de impozitare pe piața internă.
- (2) Programul cuprinde următoarele activități:
- (a) sisteme de comunicare și de schimb de informații;
- (b) controale multilaterale, în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 2 alineatul (4);
- (c) seminarii și grupuri de proiect;
- (d) vizite de lucru;
- (e) activități de formare; și
- (f) alte activități similare, necesare pentru atingerea obiectivelor programului.

La activitățile menționate la literele (b)-(f) se participă pe bază de voluntariat.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

Articolul 2**Definiții**

În înțelesul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „Impozitare” înseamnă următoarele impozite percepute în țările participante, în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 3 alineatul (1):

(a) taxa pe valoarea adăugată;

(b) accizele la alcool și la produse din tutun, precum și la produsele energetice și energie electrică, prevăzute în Directivele 92/83/CEE ⁽¹⁾, 95/59/CE ⁽²⁾ și 2003/96/CE ⁽³⁾;

(c) impozitele pe venit și pe capital, prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 77/799/CEE ⁽⁴⁾;

(d) impozitele pe primele de asigurare prevăzute la articolul 3 din Directiva 76/308/CEE ⁽⁵⁾;

2. „Administrație” înseamnă autoritățile publice și alte organisme din țările participante care sunt responsabile cu administrarea impozitării sau cu activități conexe impozitării;

3. „Funcționar” înseamnă un membru al unei administrații;

4. „Control multilateral” înseamnă un control coordonat al obligațiilor fiscale ale unui sau ale mai multor contribuabili între care există o legătură, organizat de două sau mai multe țări participante care au interese comune sau complementare și printre care se află cel puțin un stat membru.

Articolul 3**Participarea la program**

(1) Țările participante sunt statele membre și țările menționate la alineatul (2).

⁽¹⁾ Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO L 316, 31.10.1992, p. 21). Directivă modificată ultima dată prin Actul de Aderare din 2005.

⁽²⁾ Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, 6.12.1995, p. 40). Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2002/10/CE (JO L 46, 16.2.2002, p. 26).

⁽³⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51). Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/75/CE (JO L 157, 30.4.2004, p. 100).

⁽⁴⁾ Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare (JO L 336, 27.12.1977, p. 15). Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/98/CE.

⁽⁵⁾ Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor rezultate din anumite prelevări, drepturi, impozite și alte măsuri (JO L 73, 19.3.1976, p. 18). Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Tratatul de aderare din 2003.

(2) Programul este deschis participării următoarelor țări:

(a) țările candidate care beneficiază de o strategie de preaderare în conformitate cu principiile și condițiile generale pentru participarea acestor țări la programele comunitare instituite prin acordul-cadru relevant și prin deciziile Consiliului de asociere; și

(b) potențialele țări candidate, în conformitate cu dispozițiile stabilite împreună cu acestea în urma instituirii de acorduri-cadru privind participarea acestor țări la programele comunitare.

(3) Țările participante sunt reprezentate de funcționari.

Articolul 4**Obiective**

(1) Obiectivul global al programului este de a îmbunătăți funcționarea corespunzătoare a sistemelor de impozitare din cadrul pieței interne prin intensificarea cooperării între țările participante, administrațiile acestora și funcționarii lor.

(2) Obiectivele specifice ale programului sunt următoarele:

(a) în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată și accizele:

(i) să asigure un schimb de informații și o cooperare administrativă eficiente, eficace și extinse;

(ii) să asigure funcționarilor posibilitatea de a atinge un nivel ridicat de înțelegere a legislației comunitare și a punerii în aplicare a acesteia în statele membre; și

(iii) să asigure o îmbunătățire continuă a procedurilor administrative ținând cont de nevoile administrațiilor și ale contribuabililor, prin elaborarea și diseminarea bunelor practici administrative;

(b) în ceea ce privește impozitele pe venit și pe capital:

(i) să asigure un schimb de informații și o cooperare administrativă eficiente și eficace, inclusiv schimbul de bune practici administrative; și

(ii) să asigure funcționarilor posibilitatea de a atinge un nivel ridicat de înțelegere a legislației comunitare și a punerii în aplicare a acesteia în statele membre;

- (c) în ceea ce privește impozitele pe primele de asigurare, să îmbunătățească cooperarea dintre administrații, asigurând o mai bună aplicare a normelor existente; și
- (d) în ceea ce privește țările candidate și cele potențial candidate, să răspundă nevoilor speciale ale acestora, astfel încât acestea să ia măsurile necesare în vederea aderării, în domeniul legislației fiscale și al capacității administrative.

Articolul 5

Programul de lucru și indicatori

Comisia stabilește anual un program de lucru, în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 17 alineatul (2). Programul de lucru se bazează pe un plan de activități prevăzute pentru exercițiul financiar în cauză și pe repartizarea preconizată a fondurilor. Programul de lucru se publică pe pagina de internet a Comisiei.

Programul de lucru cuprinde indicatori pentru obiectivele specifice ale programului prevăzute la articolul 4 alineatul (2), care sunt folosiți în cadrul evaluărilor intermediare și finale ale programului în conformitate cu prevederile articolului 19.

CAPITOLUL II

ACTIVITĂȚILE PROGRAMULUI

Articolul 6

Sisteme de comunicare și de schimb de informații

- (1) Comisia și statele membre se asigură că sistemele de comunicare și de schimb de informații menționate la alineatul (2) sunt operaționale.
- (2) Sistemele de comunicare și de schimb de informații sunt următoarele:
- (a) Rețeaua comună de comunicații/Interfața comună a sistemelor (CCN/CSI);
- (b) Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES);
- (c) sistemele referitoare la accize;
- (d) Sistemul informatizat pentru circulația și controlul produselor supuse accizelor (EMCS);
- (e) orice alte sisteme noi de comunicare și schimb de informații în domeniul fiscal, instituite în temeiul legislației comunitare prevăzute de programul de lucru menționat la articolul 5.

- (3) Componentele comunitare ale sistemelor de comunicare și de schimb de informații sunt elementele de hardware, software și conexiunile de rețea, care sunt comune tuturor statelor membre.

Comisia încheie, în numele Comunității, contractele necesare care să asigure caracterul operațional al acestor componente.

- (4) Componentele necomunitare ale sistemelor de comunicare și de schimb de informații cuprind bazele de date naționale care fac parte din aceste sisteme, conexiunile de rețea dintre componentele comunitare și cele necomunitare, precum și elementele de hardware sau software pe care fiecare stat membru le consideră utile pentru deplina funcționare a sistemelor în cauză în cadrul administrației sale.

Statele membre se asigură că elementele necomunitare se mențin operaționale și sunt interoperabile cu componentele comunitare.

- (5) Comisia coordonează, în cooperare cu statele membre, aspectele legate de instituirea și funcționarea componentelor comunitare și necomunitare ale sistemelor și ale infrastructurii menționate la alineatul (2), care sunt necesare pentru a le asigura operabilitatea, interconectarea și îmbunătățirea continuă. Statele membre respectă programarea și termenele stabilite în acest scop.

Articolul 7

Controale multilaterale

Țările participante aleg dintre controalele multilaterale pe care le organizează pe acelea ale căror costuri sunt suportate de Comunitate în conformitate cu articolul 14. În urma fiecărui astfel de control, se prezintă Comisiei un raport de evaluare.

Articolul 8

Seminarii și grupuri de proiect

Comisia și țările participante organizează împreună seminarii și grupuri de proiect.

Articolul 9

Vizite de lucru

- (1) Țările participante pot organiza vizite de lucru pentru funcționari. Durata vizitelor de lucru nu poate depăși o lună. Fiecare vizită de lucru este axată pe o anumită activitate profesională și este suficient pregătită, monitorizată și evaluată ulterior de către funcționarii și administrațiile implicate.

(2) Țările participante permit funcționarilor care iau parte la vizita de lucru să participe efectiv la activitățile administrației gazdă. În acest scop, aceștia sunt autorizați să îndeplinească sarcinile care le-au fost încredințate de administrația gazdă în conformitate cu sistemul său juridic.

(3) Pe perioada vizitei de lucru, răspunderea civilă a funcționarului participant la vizită în îndeplinirea sarcinilor sale este aceeași cu cea a funcționarilor din administrația gazdă. Funcționarii participanți la vizită trebuie să respecte aceleași reguli privind secretul profesional și transparența ca și funcționarii administrației gazdă.

Articolul 10

Activități de formare

(1) Țările participante, în cooperare cu Comisia, facilitează o cooperare structurată între organismele de formare naționale și funcționarii responsabili de formare în administrațiile fiscale, în special prin mijloacele următoare:

(a) dezvoltarea programelor de formare existente și, dacă este cazul, elaborarea de programe noi pentru a asigura o formare comună de bază pentru funcționari, astfel încât să le permită acestora să-și însușească competențele și cunoștințele profesionale necesare;

(b) atunci când este cazul, asigurarea accesului funcționarilor din toate țările participante la cursurile de formare în domeniul impozitării organizate de un stat participant pentru funcționarii proprii;

(c) dezvoltarea, atunci când este cazul, a instrumentelor necesare pentru o formare comună în materie fiscală.

(2) Acolo unde este cazul, țările participante integrează programele de formare dezvoltate în comun menționate la alineatul (1) litera (a) în programele lor naționale de formare.

Țările participante se asigură că funcționarii lor beneficiază de formarea inițială și continuă necesară pentru însușirea de competențe și cunoștințe profesionale comune, în conformitate cu programele de formare și pregătirea lingvistică necesară pentru ca funcționarii să atingă un nivel corespunzător de cunoștințe lingvistice pentru participarea la program.

Articolul 11

Participarea la activități în cadrul programului

Experți, precum reprezentanți ai organizațiilor internaționale și funcționari din țări terțe pot lua parte la activități organizate în cadrul programului ori de câte ori acest lucru este esențial pentru realizarea obiectivelor menționate la articolul 4.

Articolul 12

Schimbul de informații

Informațiile rezultate din activitățile menționate la articolul 1 alineatul (2) sunt împărtășite de țările participante și Comisie, în măsura în care aceasta contribuie la realizarea obiectivelor programului.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 13

Cadrul financiar

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a programului în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2013 este de 156 900 000 EUR.

(2) Creditele anuale sunt aprobate de autoritatea bugetară în limita cadrului financiar multianual, în conformitate cu punctul 37 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară.

Articolul 14

Cheltuieli

(1) Cheltuielile necesare pentru punerea în aplicare a programului sunt suportate de Comunitate și de țările participante în conformitate cu alineatele (2)-(6).

(2) Comunitatea suportă următoarele cheltuieli:

(a) costurile achiziționării, dezvoltării, instalării, întreținerii și funcționării curente a componentelor comunitare din cadrul sistemelor de comunicare și de schimb de informații menționate la articolul 6 alineatul (3);

(b) cheltuielile de călătorie și diurnele funcționarilor din țările participante aferente controalelor multilaterale, vizitelor de lucru, seminariilor și grupurilor de proiect;

(c) costurile de organizare a seminariilor;

(d) cheltuielile de călătorie și diurnele experților menționați la articolul 11 care participă la activități;

(e) costurile achiziționării, dezvoltării, instalării și întreținerii sistemelor și modulelor de formare în măsura în care acestea sunt comune tuturor țărilor participante;

(f) costurile oricărei alte activități menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (f), până la maxim 5 % din costul total al programului.

(3) Țările participante cooperează cu Comisia astfel încât creditele să fie folosite conform principiului bunei gestiuni financiare.

Comisia stabilește, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul financiar”), normele privind plata cheltuielilor și le comunică țărilor participante.

(4) Comisia adoptă orice măsuri necesare pentru gestionarea bugetului programului în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 17 alineatul (2).

(5) Alocația financiară pentru acest program poate acoperi, de asemenea, cheltuielile legate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare, direct necesare pentru gestionarea programului și realizarea obiectivelor sale, în special studii, întâlniri, acțiuni de informare și de publicare, cheltuieli legate de rețelele informatice destinate schimbului de informații, și toate celelalte cheltuieli de asistență tehnică și administrativă pe care Comisia le poate efectua pentru buna gestionare a programului.

Cheltuielile administrative, inclusiv cele atribuite Comisiei, nu trebuie să depășească, per ansamblu, 5 % din costul total al programului

(6) Țările participante suportă următoarele cheltuieli:

(a) costurile pentru achiziționarea, dezvoltarea, instalarea, întreținerea și funcționarea curentă a componentelor necomunitare din cadrul sistemelor de comunicare și de schimb de informații menționate în articolul 6 alineatul (4); și

(b) costurile pentru formarea inițială și continuă, inclusiv pentru pregătirea lingvistică a propriilor funcționari.

Articolul 15

Aplicabilitatea Regulamentului financiar

Regulamentul financiar se aplică tuturor subvențiilor, în sensul articolelor 108-120 din acesta, care sunt acordate în temeiul prezentei decizii. În special se încheie în scris un acord prealabil cu beneficiarii, în conformitate cu articolul 108 din regulamentul financiar și cu normele sale detaliate de punere în aplicare, prin care aceștia își dau acordul cu privire la efectuarea de către Curtea de Conturi de audituri asupra utilizării resurselor

financiare acordate. Aceste audituri pot fi efectuate fără notificare prealabilă.

Articolul 16

Controlul financiar

Deciziile de finanțare și oricare acord sau contract care decurg din prezenta decizie sunt supuse controlului financiar și, în cazul în care este necesar, auditurilor la fața locului efectuate de către Comisie, în special de către Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de către Curtea de Conturi.

CAPITOLUL IV

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 17

Comitetul

(1) Comisia este asistată de „Comitetul Fiscalis”.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 18

Supravegherea

Programul face obiectul unei supravegheri permanente efectuate în comun de către țările participante și Comisie.

Articolul 19

Evaluarea intermediară și evaluarea finală

(1) Evaluarea intermediară și cea finală ale programului se efectuează sub responsabilitatea Comisiei, folosindu-se rapoartele menționate la alineatul (2), precum și orice alte informații utile. Programul este evaluat din perspectiva obiectivelor prevăzute la articolul 4.

În evaluarea intermediară se analizează rezultatele obținute la mijlocul duratei programului din perspectiva eficacității și a eficienței, precum și relevanța în continuare a obiectivelor programului și impactul activităților sale. De asemenea, se evaluează modul de folosire a finanțării și desfășurarea supravegherii și a punerii în aplicare.

Evaluarea finală se concentrează pe eficacitatea și eficiența activităților programului. Evaluarea intermediară și cea finală se publică pe pagina de internet a Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 (JO L 390, 30.12.2006, p. 1).

(2) Țările participante transmit Comisiei următoarele rapoarte de evaluare:

(a) până la 31 martie 2011, un raport de evaluare intermediară privind relevanța, eficacitatea și eficiența programului; și

(b) până la 31 martie 2014, un raport de evaluare finală privind eficacitatea și eficiența programului.

(3) Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (2) și a oricăror altor informații utile, Comisia trimite Parlamentului European și Consiliului următoarele rapoarte:

(a) până la 31 iulie 2011, un raport de evaluare intermediară și o comunicare privind oportunitatea continuării programului, însoțită, dacă este cazul, de o propunere; și

(b) până la 31 iulie 2014, raportul de evaluare finală.

Aceste rapoarte sunt trimise de asemenea Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor în scop informativ.

Articolul 20

Abrogarea

Decizia nr. 2235/2002/CE se abrogă de la 1 ianuarie 2008.

Cu toate acestea, obligațiile financiare care decurg din acțiunile desfășurate în cadrul respectivei decizii sunt în continuare reglementate de acea decizie până la finalizarea acțiunilor respective.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2008.

Articolul 22

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 11 decembrie 2007.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

M. LOBO ANTUNES